

[Engell]

ler jo nogle gange om et borgerligt alternativ, som om det var den store stygge ulv og regeringen selv var – ja, det må jo så være Rødhætte – men sådan er det jo ikke.

Det Konservative Folkeparti har klart fremlagt vores politik, vores oplæg: »Vækst og velfærd«. Vi har sagt, vi ønsker erhvervsskattelettelse for 10 mia. kr. for at sætte skub i den private sektor – vildskuddene i skattereformen skal væk.

Vi ønsker en rigtig arbejdsmarkedsreform, hvor dagpengesystemet ændres. Vi ønsker stærkere satsning på uddannelse og forskning. Vi foreslår en velfærdsreform, hvor en række opgaver, der i dag løses af den offentlige sektor, flyttes til det private. Der skal være friere og flere valgmuligheder.

Vi foreslår orlovsordningerne ændret, og vi ønsker en stram udgiftspolitik, som bringer underskuddet på statsfinanserne ud af verden.

Vi vil ikke acceptere besparelser på forsvarsområdet; situationen i verden omkring os taler ikke for, at vi bruger færre penge her – fuldstændig som NATO's forsvarsministre netop har vedtaget det.

Vi ønsker ændringer på det retspolitiske område og på udlændingeområdet, og vi ønsker et opgør med regeringens forsøg på skridt for skridt præget af socialdemokratiske holdninger at flytte de ideologiske holdningsmæssige hegnspæle, uanset om det drejer sig om forslaget om at ændre kommunalfuldmagten, så kommuner og amter får mulighed for at drive erhvervsvirksomhed for skatteydernes penge; det siger vi nej til. Vi hæfter os ved, at CD og Kristeligt Folkeparti gør det samme. Vi håber på, at vi efter valget kan samarbejde om at fastholde kommunalfuldmagten.

Jeg vil også nævne det fuldstændig urimelige angreb på folkepensionen, hvor vi jo oplevede – må jeg desværre sige – en statsminister, som brød det løfte, han gav til pensionisterne i oktober, tre måneder senere.

Det Konservative Folkeparti ønsker ikke, at ældre skal leve i utryghed, og vi vil ikke være med til skjulte udhulinger af folkepensionen.

Vi vil sammen med Venstre også fremlægge hovedlinjerne i et fælles udspil til en finanslov for 1995, så der ikke skabes urigtige myter om vores fælles politik.

Der vil med andre ord være et klart borgerligt alternativ, når vælgerne ved et kommende valg skal tage stilling.

Vores udgangspunkt er, at rødkløverregeringens tid er forbi. Det kommende valg tegner til at blive et klart valg imellem på den ene side Socialdemokratiet, Radikale og SF eller en KV-regering med Fremskridtspartiet som parlamentarisk grundlag.

Med de meldinger, der er kommet fra de nuværende regeringspartier, ser det ud til, at det er den eneste realistiske mulighed for et regeringsskifte på næste valgdag.

Man kan undre sig over – og her tænker jeg især på midterpartierne – at det er sådan. For kendsgerningen er jo den, at når man lytter til de politiske krav, som er kommet igennem de seneste måneder fra Kristeligt Folkeparti og fra CD, indser man, at en væsentlig del ikke mindst på det holdningsmæssige område kun vil kunne gennemføres i et samarbejde med de borgerlige partier.

Der er hovedforslag, som aldrig nogen sinde vil kunne blive til politik i Danmark, hvis vi har en socialdemokratisk ledelse. Det er jo kendsgerningen.

Når det gælder Det Radikale Venstre, kan jeg ikke sige det bedre end en af radikalismens talsmænd, tidligere chefredaktør Hans Larsen i Skive, som skrev en udmærket kronik i Jyllands-Posten forleden, hvor han sagde:

»Hvornår opgiver Det Radikale Venstre den naive tro på, at den dobbeltkrogede socialdemokratiske supertanker kan kursreguleres med en ti hestes radikal påhængsmotor? Vi spørger, vi spørger!«

Fra konservativ side ønsker vi at bruge et borgerligt flertal. Det er nødvendigt, hvis der skal laves en rigtig arbejdsmarkedsreform, det er nødvendigt, hvis skattereformen skal ændres, hvis orlovsordningerne skal ændres, og hvis kommuner og amter skal holdes væk fra at drive erhvervsvirksomhed.

Men det er også klart – lad det være sagt ligeud – at på det udenrigs- og sikkerhedspolitiske område ønsker Det Konservative Folkeparti at bevare det brede samarbejde. Vi har ikke noget ønske om at føre snæver blokpolitik. Vi ønsker et så bredt samarbejde som muligt.

Vi har oplevet blokpolitik igennem det sidste 1½ år. Det skal vi væk fra, men forudsætningen for, at det lykkes, er, at der kommer en ny regering, og det bliver det mål, vi arbejder klart og målrettet for igennem de kommende